

meget usikker, men den anslaaes i Bemærkningerne til Lovforslaget til 70 Mill. Kr. aarligt, fordelt med Halvdelen paa Tobaksafgifterne og Halvdelen paa Omsætningsafgiften af stærke Drikke.

I sin Fremsættelsestale fremhævede *Finansministeren*, at begge Beskatningsomraader vedrører et Forbrug, der ikke er strengt nødvendigt, hvortil kommer, at der for Tiden hverken kan produceres tilstrækkeligt af Tobak eller spirituøse Drikkevarer til Dækning af Efterspørgselen. Man maa derfor kunne gaa ud fra, at en Forhøjelse af Beskatningen *ikke vil medføre nogen Indskrænkning af Beskæftigelsen*, idet denne under de forhaandenværende Forhold i saa afgørende Grad er betinget af Forsyningen med Raavarer, hvorimod Priserne er af langt mindre Betydning end normalt.

Med Henblik paa den Bestemmelse i § 5, der tager Sigte paa at sikre Statskassen mod Nedgang i Indtægterne af de heromhandlede Afgifter, oplyste *Finansministeren*, at medens man ikke regnede med nogen nævneværdig Nedgang i Omsætningen af stærke Drikke fra Finansaaret 1942—43 til Finansaaret 1943—44, maatte man paaregne en meget væsentlig Reduktion af Tobaksafgiften i 1943—44. For Cigaretternes Vedkommende kunde der kun ventes en Produktion paa 40 pCt. af Tallet for 1939, og hvad de andre Tobaksvarer angaar, maatte der ligeledes ventes en betydelig Tilbagegang. Alt i alt mente *Ministeren*, at de hidtidige Tobaksafgifter vilde afkaste omkring 50 Mill. Kr. mindre i 1943—44 end i 1942—43, da de indbragte ca. 156 Mill. Kr.

Under Sagens Behandling i Folketinget gav *Gustav Pedersen* (S.) Udtryk for, at de foreslaaede Afgiftsbestemmelser vilde ramme mange føleligt, men at de maatte ses som et Led i Helheden; desuden var det Hensigten, at de kun skulde være af midlertidig Karakter. Denne Midlertidighed understregedes ogsaa af *Aksel Møller* (K. F.), der gjorde gældende, at det maatte være en Æressag for Rigsdagen og Regeringen at tage Spørgsmaalet om disse Afgiftsforhøjelsers Bortfald op, saa snart Forudsætningerne for deres Gennemførelse ikke længere er til Stede. Han kritiserede i øvrigt forskellige Enkeltheder i Lovforslaget. *Himmelstrup* (V.) kritiserede, at det udelukkende var de to i Forvejen haardt beskattede Forbrugsartikler, der paa ny skulde holde for, og han følte sig ikke overbevist om, at Forhøjelserne vilde blive af en saa forbigaaende Karakter, som der fra anden Side var givet Udtryk for. Lovforslaget var imidlertid et Led i det Kompleks af Forslag, som Rigsdagen havde faaet til Behandling. *Valdemar Sørensen* (R. V.) kunde ønske at faa Lovens Midlertidighed stærkere fremhævet, og han mente, at man til Gængæld